مدیریت ذهن توجه گرای بشر و پخش قرائات در امصار

ولی شارع کار خودش را کرده بود و الآن هم کرده. یعنی «نزل القرآن علی سبعة احرف». سبعة احرف یعنی در چند بستر؟ یکی در بستر نزول، یکی در بستر تدوین تکوین، یکی در بستر تسهیل و یکی هم در این بستر که ضربه توجه گرای ذهن نوع بشر را جبران کنند. این خیلی مهم است. یعنی شارع کاری بکند که ذهن های توجه گرا بهصورت جمعی یک چیزی را حفظ کنند. الآن آقا میگوید کسی که قرائ عشره را بلد است، گوای بیست قرآن را بلد است. شما الآن این را به چه کسی میگویید؟ به کسی که از بچگی بیست روایت را حافظ است. شارع که محیط بر اجتماع است کاری میکند که همین بیست روایت در بدنه مسلمین موجود است. مقصودم را میرسانم؟ این خیلی مهم است.

مردمی که ذهن فطریشان توجه گرا است، در یک جمعیت پخش، کل اینها را دارند. و خدای متعال اینها را برای کل امت حفظ میکند. به چه نحوی؟ بهنحویکه الآن عرض کردم؛ شما یک نفر را بیاوری که عالم و اهل کار باشد ای متدین باشد که کسی را که در تفسیرش اسمی از قرائات میآورد را مذمت کند. یعنی دید مسلمین از روز اول نسبت به تعدد قرائات دید منفی نبود. یکی از مهمترین عباراتش برای طبری است. خیلی جالب است. حرفهای طبری خیلی مضطرب است. اصالً جمع کردن حرفهای او دو-سه هفته مباحثه میخواهد[1].

طبری میگوید سبعة احرف است. در مقدمه تفسیرش صریحاً میگوید. میگوید از من میپرسید این هفت تا کجا است؟ میگویم شش تا از آنها نیست و بالکل محو شده. وقتی نیست من به شما چه بگویم؟ بعد میگوییم این قرائاتی که خودت نوشته ای و در کتابت هست چیست؟ میگوید اینها که آن سبعة احرف نیست. چرا نیست؟ چون حضرت در آن اختلافی که صورت گرفت میفرمودند «ان المراء فی کتاب الله کفر». یعنی آن اختلاف بد است. میگوید اینکه بد نیست. همه مسلمین از آن استقبال میکنند. تفسیری که من نوشته ام پر از قرائات است و همه از آن استنساخ میکنند. مجمع البیان طبرسی را همه چقدر میخوانند و از آن بحث میکنند. یک کتاب نیست. هزار در هزار کتاب در این زمینه تألیف شده و همه را تشویق میکردند.

بنابراین شارع کاری کرده که وقتی وارد صحنه تفسیر میشوی محال است که بتوانی قضیه قرائات را محو کنی. این ادعای من است. از کسانی که اهلش هستند بروی بپرسی. عرض من این است که این کار شارع است. و لذا اگر قاری ها و اقراها، کار تخصصی خودشان مشکل بود، مفسرین پشت آنها را گرفتند. وقتی کار میکنی این را میبینی. یعنی یکی از مهمترین کارهایی که مفسرین کردند این بود که عقبه کار تخصصی قراء بودند. قراء در کلاس خودشان کار تخصصی میکردند؛ مینشستند و اقراء میکردند. این که برای همه مردم نمیشود. چه کسی است که برود متخصص شود و هر روز حاضر شود و از باء بسم الله سوره مبارکه حمد تا آخر برود و گوش دهد و اجازه بگیرد؛ اینکه برای همه مردم نمیشود. کسانی که کار آنها را در بدنه جمعیت مسلمین باقی گذاشتند، مفسرین بودند. هر تفسیری را که شما نگاه میکنی بحث قرائات را مطرح کردند. لذا محو کردنی نیست. نمیدانم فرمایش شما را رساندم یا نه.

[1]شاگرد: شاید صنعانی بود که گوش کسی را می‌گیرد و می‌گوید تو که قرائات را بلد نیستی چرا تفسیر می‌گویی؟

استاد: یعنی باید بلد باشی.

بازبینی #2
ایجاد شده 6 آوریل 2024 13:33:26 توسط ... .
به روزرسانی شده 18 مه 2024 13:54:10 توسط ... .